

Videomanies i aquelarres

La història. Carlsbad, Califòrnia, 1988. Katie i Julie Rey són unes nenes de 8 i 6 anys respectivament, que durant la nit reben la visita d'un amic fantasmal, el Toby; per esbrinar què hi ha de real en els jocs nocturns de les nenes, el pare munta un dispositiu de càmeres per enregistrar-ho tot.

La pel·lícula. Tercera entrega de la nissaga *Paranormal Activity*, que el 2007 revolucionava la indústria ianqui. El director israelià

Oren Peli posava contra les cordes les gran productores. Amb un film casolà, de 15.000 dòlars, gravat en una setmana, amb dos actors desconeguts i una sola càmera de vídeo domestica, aconseguia una recaptació de... 100 milions de dòlars! L'any passat i amb una major sofisticació tècnica arribava la continuació. Aquesta tardor s'ha estrenat la tercera part. I com ja és habitual, es tracta de la preqüela. Per tant, la història de la família Rey viatja al passat, vint anys enrere, quan els fenòmens paranormals de la casa iniciaven la seva particular parafernàlia audiovisual. El jove tándem novaiorquès Henry Joost-Ariel Schulman agafa el relleu de la franquícia, i la milloren. Com sona. D'entrada amplien la nòmina de patidors, els personatges que, amb les nenes Katie i Kristi, s'han d'enfrontar, és un dir, a l'inquietant Toby, que igual ve de nit com de dia,

canvien de casa, van a la de la mare-sogra, en la inevitable, irònica, fugida del foc a les brases. Cert és que la cosa grinyola pel que fa a la videomania del progenitor, un paio que pateix la síndrome de l'auto-voyeur, una patologia la mar d'onanista, tot sigui dit. Li passa el que al Brad Pitt fent de Jesse James: que ni es despentina per magra que sigui la situació. Val a dir que el guionista Christopher B. Landon resté a veure amb el Michael ídem de *La casa de la pradera*. Les pobres

Paranormal Activity 3

Directors: Henry Joost i Ariel Schulman. Intèrprets: Katie Featherston, Sprague Grayden, Christopher Nicholas. EUA, 2011. 84'.
JC Alpícat, Lauren Lleida.

mares polítiques queden galdoses. S'imposa a hores d'ara la pregunta: on farà forat la quarta entrega?

La imatge. Quan els mobles de la cuina es desplomen gairebé al damunt de la mare de les Katie i Kristi.

La frase. "Em vull sentir útil", es justifica el pare per fer creïble la seva patologia vídeo-ull. D'alguna cosa n'han de treure profit els pares dels filles o filles, no?

La recomanació. Col·leccionistes de paranormalitats hiperactives.